

Lleis fetes i no aplicades

Un Parlament sorgit de l'article 143 de la Constitució, com és el balear, només té sessions ordinàries durant quatre mesos l'any. Els seus diputats no poden cobrar sous, només dietes (11.800 pessetes per acte parlamentari en l'actualitat). El Parlament no pot ser dissolt a discreció del president de l'executiu...

Amb aquests condicionants no ha de ser fàcil de crear un veritable sistema d'autogovern. A les Balears els diputats s'han inventat la manera d'afluïxar la cotilla del 143: fan moltes sessions extraordinàries. Potser aquest afany de treball explica les 94 lleis que el Parlament ha aprovat al llarg d'aquest deu anys. Un balanç no gens menyspreable per a un parlament del 143. El que passa és que, de totes aquestes lleis, un bon grapat, 13 per a ser exactes, o no han estat desenvolupades o ho han estat mínimament. Una mena de lleis fetes per a no ser complertes, vaja.

En 1984 s'aprovava la llei del Consell Assessor de RTVE a les Illes Balears, un consell que ningú no sap explicar gaire bé de què serveix, ja que el centre de TVE rep les instruccions de la seva seu a Madrid. En 1985 s'aprovà la Llei de Creació de la Companyia de Ràdio i Televisió a les Illes Balears; vuit anys després, no existeix ni ràdio ni televisió balear. Aquest mateix any es feia la Llei d'Ordenació de l'Artesania, que ha servit bàsicament per a expedir títols de Mestre Artesà. En 1986 s'aprovà la important Llei de Normalització Lingüística; però, encara ara, no hi ha

Una foto recent de l'hemicicle del Parlament Balear, on s'han aprovat 94 lleis en deu anys.

ARXIU

cap direcció general de política lingüística, i el Reglament d'Ús —derivat de la llei— que obliga l'administració a fer ús del català— és incomplet sistemàticament per molts departaments sense que passi res. L'any 1987 véu la llum la Llei de Sindicatura de Comptes, que preveia la figura del síndic. Encara el deuen estar cercant. Això sí, l'any següent es feia una llei per a dotar econòmicament la Sindicatura, però com que no devien trobar el síndic, al cap d'un any els doblers foren destinats a altres fins; i per ara, del síndic, no se'n sap res. El mateix 1987 es fa la Llei d'Ordenació Territorial de les Illes Balears, que només ha estat desenvolupada en mínima part, actualment en tramitació. També en 1987 s'aprovava la Llei d'Acció Social, que pretenia que totes les institucions dedicassin un 6% del pressupost a acció social; la solidaritat de les institucions és molt alta, però no tant, i cap no ha atès aquesta xifra; això sí, l'incompliment se sol emmascarar

en tecnicismes pressupostaris (almenys dissimulen). En 1988 la Llei de Coordinació de Polícies Locals pretenia, per la porta falsa, crear una mena de policia autonòmica en versió de mancomunitat de polícies locals; aquesta llei s'inspirava en l'homòloga de Múrcia, que el Tribunal Constitucional ha declarat inconstitucional no fa gaire, per la pretensió de mancomunar les polícies municipals; no cal dir que s'espera que el cas balear seguirà el mateix camí. En 1989 s'aprova la Llei de Consells Insulars, peça fonamental del desenvolupament estatutari,

que preveu la cessió de competències en 27 matèries als Consells Insulars; fins ara només s'ha cedit urbanisme. En 1991, en una rauxa ecologista, es fa la Llei de l'Impost sobre Instal·lacions que Incideixin en el Medi Ambient, o, dit en formes més planeres, una llei d'impost ecològic per a fer pagar les empreses que més contaminen. No consta que cap hagi pagat mai res per aquest motiu. Durant 1992, en plena conscienciació de la necessitat de protegir els animals, es fa la Llei de Protecció dels Animals que Viuen en l'Entorn Humà, una llei amb molt bona voluntat, però que, per ara, no passa de paper mullat. Finalment, en aquest mateix 1992 s'aprova la Llei del Servei Balear de la Salut; el que passa és que només és aplicable a la mínima part de la sanitat pública que controla la comunitat, perquè el Insalud no ha estat transferit.

M. P.

Ferrán Porto, president de la Federació Hotelera de Mallorca: "El procés té llums i ombres. Hi ha coses positives: s'ha consolidat l'autonomia. La negativa és que el pro-

cés d'aprofundiment autonòmic està clarament mancat d'una vinculació al fet insular. Crec que existeix un cert desànim pel fet que no s'hagi portat una política més imaginativa cap a l'ordenació del territori i el creixement econòmic".

Llàtzer Méndez, cantant d'Ossifar: "Seriosament parlant, nosaltres pensam que això de les autonomies és un desastre; nosaltres estam per tornar a l'època medieval i voldríem que ens fessin ducs d'Ossifar i tenguéssim el nostre feu. Crec que ens ho mereixem."